

Velkommen til virkeligheden i Syddjurs Kommune set fra familieområdet perspektiv

De foreslåede besparelser og de tidligere vedtagne besparelser på Familieområdet rammer socialt udsatte familier og ikke mindst deres børn. Vi har derfor i OMR- Familie forsøgt at give de udsatte familier en stemme og har beskrevet et forløb, som tydeliggør konsekvenserne af besparelserne fra et borgerperspektiv.

Borgeren Signe er opdigtet, men forløbet er realistisk - desværre.

Vi er nu i fremtiden og budget og omstillingskataloget blev vedtaget med de beskrevne besparelser i FRC (Familierådgivningscentret), CBUF (Center for Børn, Unge og Familier), Sundhedsplejen, Social og Familie sekretariatet tilbage i oktober 2023.

Erik, Anni og deres datter Signe på 5 måneder flytter til Syddjurs Kommune. De fravælger tilbuddet fra Sundhedsplejen om et afsluttende og sidste besøg, da Signe fylder 10 måneder. Vi ved derfor ikke noget om Signes udvikling og trivsel, eller hvordan familien i øvrigt fungerer.

Signe starter i dagpleje da hun er ca. 1 år gammel, der modtages ingen bekymringer fra dagplejen. Da Signe er 3 år gammel, starter hun i skovbørnehave. Da hun er 5 år, afholdes et Tværfagligt Forum møde, hvor PPR deltager (et tværfagligt netværksmøde). Børnehaven får sparring fra PPR, da de er lidt bekymrede for hendes trivsel. Signe er ikke renlig og har lidt for mange uheld. Desuden er hun begyndende overvægtig, hvilket forældrene ikke ser som et problem – det er bare hvalpefedt. Forældrene bliver vejledt af børnehaven om at søge råd og vejledning ved egen læge, da Syddjurs Kommune ikke længere har en inkontinens- eller overvægtsklinik. Det får forældrene ikke gjort, og da Signe starter i tidlig sfo som 6-årig er hun stadig ikke renlig.

Da Signe starter i 0. klasse, tager forældrene imod tilbud om at Signe kommer til sundhedsplejen. Forældrene udebliver fra besøget, sundhedsplejen henvender sig flere gange for til sidst at få en aftale med forældrene og sundhedsplejen ser Signe med mor. Signes mor fortæller, at Signe tisser og småklatter i bukserne. Desuden er sundhedsplejersken bekymret for Signes vægtudvikling. Sundhedsplejersken opfordrer mor til at opsøge egen læge ift. Signes vægt og inkontinensen, da både overvægtsklinikken og inkontinensklinikken er sparet væk. Det får forældrene ikke gjort, men det er der ikke nogen der ved.

Lærerne lægger mærke til at Signe har nogle faglige og sociale udfordringer, og de inviterer til tværfagligt forum møde med deltagelse af PPR, modtagelsen i familierådgivningscentret. Sundhedsplejen har ikke ressourcer til at deltage. Forældrene bliver henvist til et § 11.3 forløb – et kort og afgrænset familievejledningsforløb som består af 3-5 samtaler. Ved henvisningen til CBUF lukkes sagen i FRC, og derfor skal der ikke laves en tilbagemelding. Tilbuddet er frivilligt, og familien møder desværre ikke op. CBUF

kontakter og inviterer á tre gange uden held. Bekymringsniveauet er pt. ikke højt nok til at der skal sendes en underretning.

Signe er nu 12 år gammel og har fået det værre. Hun er desværre ikke set af sundhedsplejen i 4. klasse, da muligheden er sparet væk. Derudover har der været mange lærerskift og et skoleskift. Forældrene der nu selv er blevet bekymrede kontakter Åben Rådgivning, hvor de får tilbudt to samtaler. De har opdaget at Signe går sammen med nogle der ryger hash, og Signe er overfokuseret på hvad hun spiser. Skolen er ikke bekendt med at Signe har det så svært. Signe beskrives som en sød og stille pige, der er nem at have i klassen. Signe og hendes forældre får to samtaler i Åben Rådgivning, men da Ungekontakten ikke længere eksisterer, så er der ikke mulighed for at få flere samtaler. Forældrene synes de har fået gode værktøjer, så de kontakter ikke modtagelsen. Bekymringsniveauet er stadig ikke højt nok (ud fra de kendte oplysninger) til at sende en underretning.

Da Signe er 14 år og går i 8. klasse, kommer hun endelig til et besøg hos sundhedsplejen igen – en udskolingssamtale. Her opdages det at hun mistrives, at hun har skåret i sig selv. Forældrene kontaktes og der laves en underretning til modtagelsen. Forældrene bliver indkaldt til en underretningssamtale, og får tilbudt et §11 forløb, som de tager imod. Familien får 5 samtaler i CBUF, som hjælper dem i gang med en proces, og der er umiddelbart tegn på at Signe kommer i bedre trivsel, men hun er fortsat en pige hvor der er flere bekymringer. Forældrene har også deres at slås med – far drikker i perioder lidt for meget, og mor har en historik med årstidsbetingede depressioner, men det får de ikke nævnt, fordi fokus er på Signe og med kun 5 samtaler til rådighed, så er der ikke er tid til at være mere undersøgende og helhedsorienterede. Ud fra det vedtagne servicekatalog er det desværre ikke muligt at tilbyde forældrene flere samtaler. De opfordres til selv at kontakte modtagelsen, hvis de oplever behov herfor. De kontakter ikke modtagelsen i FRC, selvom problemerne hjemme hober sig op og Signe får det værre og værre.

Signe er nu 15 år, hun kommer ikke i skole, hun ryger hash og er blevet taget i at stjæle. Signe omgås nogle unge mennesker i et kriminelt miljø der er noget ældre end hun selv er. Skolen sender endnu en underretning. Der bliver også sendt en underretning fra SSP, da Signe er blevet taget i at sælge hash, og der er en bekymring for om hun prostituerer sig. Ligeledes indkommer der en underretning fra politiet, der beskriver samme hændelse vedr. salg af hash. Politiet skriver i underretningen at Signe blev pågrebet, og blev kørt hjem til sine forældre. Her ser politiet at hjemmet er særdeles beskidt og rodet. Signes far er synligt beruset, og mor ligger inde i sengen. Hun er yderst grådlabil og giver udtryk for ikke at kunne overskue at tage sig af Signe og tilværelsen generelt.

Signe skal til underretningssamtale hos en familierådgiver, og her fortæller hun efter lidt tid, at hun ikke tør at komme hjem igen. Hun fortæller at hendes far slår hende, og er seksuelt grænseoverskridende ift. hende og hendes veninder. Hun er bange for at komme hjem efter underretningssamtalen, og hvilke konsekvenser det vil få for hende, at hun har fortalt om vold og overgreb. Signe fortæller desuden at hun ryger hash flere gange dagligt, og tager tramadol.

Da Signe er 15 år, bliver der af formanden for Børn og Unge-udvalget truffet afgørelse om, at Signe akut skal anbringes uden for hjemmet. Signe anbringes på en døgninstitution, fordi hendes misbrug og selvskade er for omfattende til at hun kan være i en plejefamilie. Der holdes efterfølgende 7 dags møde og måned møde i børn og unge-udvalget og Signe forbliver anbragt i et år, hvorefter hendes sag skal genbehandles. Nu er Signe gravid og da graviditetsbesøg er sparet væk, bliver der heller ikke indkaldt til graviditetsteam møde, hvor der bliver lagt en plan for støtte i forbindelse med fødslen - forlænget barselsophold på sygehuset, samt udvidet sundhedspleje ved hjemkomst med ca. to ugentlige besøg af sundhedsplejerske.

Sundhedsplejen ser hende første gang når hun kommer hjem fra fødeafdelingen.

Signes liv kunne have set helt anderledes ud, hvis alle familiens problemer var blevet opdaget i tide. Hvis sundhedsplejen havde set Signe og hendes forældre mere kontinuerligt, hvis Signe havde haft mulighed for at få samtaler i Ungekontakten, og hvis indsatserne havde været længerevarende, ville der være skabt bedre relationer til familiebehandlerne og sundhedsplejersken. Hvis der havde været en relation, havde forældrene og Signe turde fortælle om deres problemer, og takket ja til hjælp. Havde der været mere tid, så havde det også været muligt at have en helhedsorienteret tilgang, hvor fagpersonerne kunne have indgået i et tværfagligt samarbejde. På den måde havde man kunne forebygge eskaleringen af problemerne og undgå at ende ud i økonomisk dyre og menneskeligt indgribende foranstaltninger, og resten af Signes liv ville have set helt anderledes ud.

Så kære politiker, dette høringssvar er med stor bekymring både for borgerne og for medarbejderne på Familieområdet.

Husk nu selvom dette er en tænkt fiktiv historie, så er det lig de borgere vi møder i hverdagen, i vores arbejde på familieområdet. De borgere vi betjener, er ikke dem der vil stå forrest med et høringssvar, eller møde jer til borgermøde – derfor er det vigtigt at de stadig huskes i dette store budget spil.

Besparelser i administrationen vil altid få konsekvenser med forskellig virkning for borgere og medarbejdere. Det er vigtigt at den økonomiske situation ikke skal overskygge vores kerneopgave.

På vegne af medarbejdersiden i Familie MED.

Næstformand, Trine Lärka Halgreen